

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2014. május 22. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A rongálás büntette és más bűncselekmény miatt FK. vádlott ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2013. december 9. napján kihirdetett **3.Fk.522/2013/7.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a:

A szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét **4 (négy) évre súlyosítja.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy a Jászberényi Járásbíróság 4.Fk.460/2013/2. számú ítéletének a próbára bocsátást kimondó **rendelkezését** tekinti hatályon kívül helyezettnek.

A vádlottat **fiatalkorúak** fogházbüntetésére tekinti ítéltnek.

A vádlott **a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt** áll pártfogó felügyelet alatt.

A **(1. sz. gazdasági társaság)**, mint magánfél polgári jogi igényének **érvényesítését** tekinti egyéb törvényes útra utasítottnak.

A **(2. sz. gazdasági társaság)** címe: (irányítószám, Település, út, házszám).

Az elsőfokú eljárás során felmerült, a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen **425.123.-(négy százhuszonöt ezer-százhuszonhárom) forint.**

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült **10.910.-(tízezer-kilencszáztíz) forint** bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság a Jászberényi Járásbíróság 4.Fk.460/2013/2. számú ítéletében megállapított próbára bocsátást hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette. Fk. vádlott bűnösségét megállapította 2 rendbeli rongálás büntetében [1978. évi IV. tv. 324. § (1) és (5) bekezdés] és ezért, valamint a Jászberényi Járásbíróság 4.Fk.460/2013/2. számú határozatában megállapított garázdaság vétsége [1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdése] miatt halmazati büntetésül 1 év 10 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett fk. fogházbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll, a **(1. sz. gazdasági társaság)**-nak a bíróság tényállásában megállapított kárértéken felüli kárra bejelentett polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjel lefoglalásának megszüntetéséről és annak kiadásáról, valamint kötelezte a vádlottat 416.923,- Ft bűnügyi költség megfizetésére azzal, hogy 120.126,- Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést akként módosította, hogy azt csak a próbaidő hosszabb tartamban történő megállapítására irányuló fellebbezésként tartotta fenn. Indítványozta a tényállás kiegészítését, a polgári jogi igénnyel kapcsolatos rendelkezés pontosítását, összességben az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a próbaidő hosszabb tartamban történő megállapítására, egyebekben pedig az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált, és ennek keretében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett.

A törvényszék a tényállás-felderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítást a szükséges körben és mélységben felvette.

A törvényszék a beszerzett bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, az indokolási kötelezettségének az érdemi felülbírálathoz szükséges mértékig eleget tett, az logikus és az iratok tartalmával egyező volt. Ennek során kifejtette azt is, hogy miért a vádlott nyomozás során tett beismerő vallomását és az azt alátámasztó tanúvallomásokat vette

figyelembe a tényállás megállapítása során, illetőleg az ezt követő módosított vádlotti vallomásokat miért vetette el.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az iratok tartalmára figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az alábbiak szerint kiegészítette:

A Jászberényi Járásbíróság a 2013. augusztus 2. napján meghozott és 2013. szeptember 2-án jogerős 4.Fk.460/2013/2. számú végzésével fk. vádlottat garázdaság vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta. A próbaidő 2015. szeptember 1. napjáig tartott.

A **(1. sz. gazdasági társaság)** magánfél képviselője 2013. december 9. napján a megtérült 57 millió forinton túlmenően további 50 millió forint vonatkozásában polgári jogi igényt terjesztett elő.

A bíróság a tényállás részének tekintette az indokolás 7. oldal ötödik bekezdésében feltüntetett azon megállapítást, amely szerint a tűz továbbterjedésének a reális lehetősége nem állt fenn.

A fenti kiegészítésekkel a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírálat alapjául elfogadta.

A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett fk. vádlott bűnösségére, és helyesen járt el akkor is, amikor a vádlott által elkövetett bűncselekményeket a cselekmény elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. törvénnyel megállapított Btk. alapján bírálta el. Ezzel összefüggésben ugyanakkor a törvényszék a jogi indokolás keretében elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a cselekmény elbírálásakor hatályos 2012. évi C. törvénnyel megállapított Btk. (a továbbiakban Btk.) alkalmazásának van-e helye.

Az ítélet tábla erre figyelemmel a jogi indokolást kiegészítette azzal, hogy tekintettel arra, hogy az 1978. évi IV. törvény és a Btk. azonos büntetési tétellel rendeli büntetni a vádlott terhére megállapított bűncselekményeket, továbbá hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság tekintetében sem tartalmaz enyhébb rendelkezést a Btk., ezért az elbíráláskori büntető törvény alkalmazása nem indokolt.

Az elsőfokú bíróság az elkövetéskori törvény vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően minősítette a vádlott cselekményeit is.

A büntetés kiszabása körében figyelembe vett körülmények vizsgálat során ugyanakkor a másodfokú bíróság mellőzte a részbeni beismerő vallomás enyhítő körülményként történő értékelését, tekintettel arra, hogy csak a bűnösség elismerésére is kiterjedő beismerő vallomás vehető enyhítő körülményként figyelembe. Az okozott kár részbeni megtérülését pedig csupán kisebb súllyal értékelte enyhítő körülményként, tekintettel arra, hogy az a vádlottól függetlenül történt.

További súlyosító körülmény a garázdaság vétsége tekintetében a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés.

Az így kiegészített, illetőleg helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel a törvényszék helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a vádlottal szemben a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett fiatalok fogházbüntetésével a büntetési célok elérhetőek. Az általa kiszabott szabadságvesztés tartama a vádlott által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához mérten arányos. Ugyanakkor a súlyosító körülmények túlsúlyára tekintettel a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott próbaidő tartama enyhe, így a vádlottal szembeni egyéni prevenció elősegítése érdekében annak a rendelkező részben foglaltak szerinti súlyosítása volt indokolt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett a próbára bocsátás megszüntetéséről, helyesen állapította meg, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll (bár annak tartamát nem jelölte meg), érdemben megfelelő döntést hozott a polgári jogi igény, a bűnjel, valamint az állam által viselendő bűnügyi költség tekintetében is.

Észlelte ugyanakkor az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság az 1978. évi IV. tv. 85. § vonatkozásában elmulasztotta az (1)-(3) bekezdésekre, a szabadságvesztés tartamával kapcsolatban pedig az 1978. évi IV. tv. 110. § (1) bekezdésére, míg az állam által viselendő bűnügyi költséggel összefüggésben a Be. 74. § (3) bekezdés c) pontjára történő hivatkozást, s ezért azokat pótolta.

A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság a módosított ügyészi fellebbezést alaposnak találta, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Egyúttal mivel a próbára bocsátással, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a pártfogó felügyelettel, a polgári jogi igény érvényesítésével kapcsolatos rendelkezések megszövegezése nem a törvény szövegének megfelelő volt, ezért azokat helyesbítette, a bűnjelként lefoglalt videórögzítő kiadásával kapcsolatos rendelkezés végrehajthatósága érdekében pedig feltüntette a 2. sz. gazdasági társaság

címét. Végezetül a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét pontosította, tekintettel arra, hogy annak megállapítása során a törvényszék számítási hibát vétett.

A fellebbezési eljárás során fk.vádlott kirendelt védőjének díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költséget illetően az ítélet tábla a Be. 381. § (1)

bekezdése alapján eljárva megállapította, hogy azt a vádlott részére biztosított személyes költségmentességre figyelemmel a Be. 74. § (3) bekezdés c) pontja és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárás a Be. 386. §-án alapult.

Szeged, 2014. május 22. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Katona Tibor s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Fkf.II.110/2014/7. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 3.Fk.522/2013/7. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2014. május 22. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke